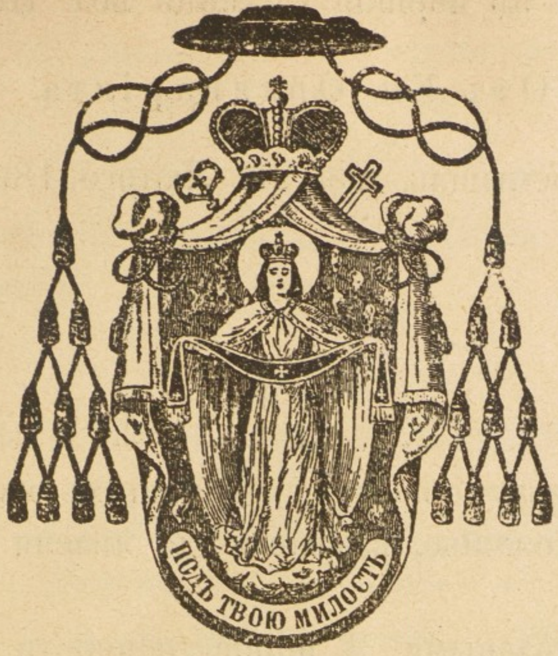

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1896. Выдано 28. Лютого Ч. II.

Ч. 8.

Ч. 119/орд.

О великодной Сповѣди.

Надходитъ часъ, о котрôмъ св. Апостолъ каже: „Се время благопріятно, се время спасенія“, и особливо въ тôмъ часѣ св. вел. Поста кождый вѣрный хотьбы якъ туземскими справами занятый и обтяженый, згадує собѣ и на свою безсмертну душу, котра скорше чи пôзнѣйше передъ престоломъ Всевышняго явитися, и тамъ зъ своихъ мыслей, мовъ и дѣлъ рахунокъ зложити мусить.

Протоє кождый вѣрный, єсли не частѣйше, то хоть въ тôмъ часѣ спѣшитъ на тоє мѣстце, на котрôмъ пôсля волѣ Сына Божого, Спасителя Н. Іисуса Христа съ Богомъ поєднати ся и на судъ Божій належито приготовити ся може.

Кождый вѣрный иде одже до сповѣди пасхальнои. Але межи ними находятся такожъ великŷ грѣшники, и славити Бога єсли приходятъ, — вызнаючи грѣхи Нашему Архіерейскому судовластію задержанŷ, а въ такихъ случаяхъ обовязанъ кождый сповѣдникъ до Насъ съ прошеньемъ о власть разрѣшенья удавати ся. Зваживши, що тоє въ часѣ вел. Поста задля приписаныхъ богослуженій такъ для ВЧ. ОО. Душпастырѣвъ, якъ и для Насъ єсть некористне, розпоряджаємъ:

Въ часѣ сповѣди великоднои могутъ важно и позволено разрѣшати отъ грѣховъ Епископу задержаныхъ, съ изнятіемь вольного человѣкоубійства и согнанья плода, всѣ парохи, завѣдателѣ парохій, експозиты и сотрудники и такожъ ОО. Чина

св. Вас. Вел. Тая власть тревае ажь до Отданія Праздника Пасхи. Сповѣдь великодну позваляемъ розпочати въ першой Седмици вел. Поста.

От ъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 26. Лютого 1896.

Ч. 973

О св. Рукополаганю въ Ереи.

Ч. 9.

Кандидатôвъ стану духовного, укôнчившихъ науки богословскіи и желаючихъ приняти св. рукоположенье, взываєся до явленя ся дня 6. марта 1896 съ поданями заосмотреными:

1. свѣдоцтвами школьными, 2. норовственности, 3. здоровля, 4. убожества, 5. вѣнчанія (єсли суть жонатіи), 6. и удоволенія войсковои повинности.

От ъ Еп Ординаріята.

Перемышль, дня 27. Лютого 1896.

ХРОНИКА.

Новопоставленй въ Сѣчню 1896 пресвитеры получили слѣдуючй посады:

Ч. 212. О. Васильчакъ Евдокимъ, завѣд. въ Ольхôвцяхъ, дек. Дукляньского.
„ 224. „ Крушиньскій Романъ, сопом. въ Ляшкахъ, дек. Ярославского.
„ 274. „ Макаръ Стефанъ, сотруд. въ Хировѣ, дек. Старосольского.
„ 275. „ Романецъ Григорій, сотруд. въ Мостахъ великихъ, дек. Угнôвского.
„ 276. „ Чижовичь Симеонъ, сопом. въ Войтковой, дек. Добромильского.
„ 277. „ Вандзылякъ Константинъ, завѣд. въ Мохначцѣ ниж. дек. Мушиньского.
„ 278. „ Тымкевичь Павелъ, катих. при школахъ народныхъ, въ Ярославю.
„ 280. „ Пирожокъ Кириллъ, сопом. въ Розборѣ округломъ дек. Порохницкого.
„ 295. „ Плювакъ Михаилъ, завѣд. въ Манастырци, дек. Горожаньского.
„ 303. „ Иваницкій Григорій, сотруд. въ Сосници, дек. Перем.-Загородского.
„ 335. „ Козаневичь Евгеній, сотруд. въ Угновѣ, дек. Угнôвского.
„ 336. „ Пелеховичь Іосифъ, сопом. въ Ваневѣ, дек. Белского.
„ 337. „ Миколаєвичь Константинъ, сопом. въ Стенятынѣ, дек. Сокальского.
„ 392. „ Чирняньскій Миронъ, сопом. въ Крампной, дек. Дукляньского.
„ 393. „ Хилякъ Иполитъ, сотруд. въ Сокали, дек. Сокальского.
„ 411. „ Тустановскій Лонгинъ, сопом. въ Доброгостовѣ, дек. Дрогобыцкого.

Ч. 216. Всеч. О. Теофиль Калужняцкій, дотеперѣшный М. деканъ Ольховецкій и парохъ въ Загѡрю, именованый Настоятелемъ тогожь деканата — по зреченю ся отъ сей должности дотеперѣшного декана, Всеч. О. Іоанна Салацкого.

Ч. 163. Всч. О. Петро Хомицкій парохъ въ Гуссаковѣ, дек. Мостиского, получивъ отличія крылошаньскіи.

Завѣдательства получили:

Ч. 5313/95. О. Антоній Скобельскій, въ Искани, дек. Бирчаньского.
„ 5899/95. „ Константинъ Федевъ, въ Сторожахъ вел., дек. Сяноцкого.
„ 787. „ Емиліянъ Гомза, въ Высоцку ниж., дек. Высочаньского.

Ч. 255. Подгорецкій Николай получивъ сотрудництво и II. проповѣдництво при катедраль. Храмѣ въ Перемышли.

Каноничну институцію получили:

Ч. 482. О. Даніилъ Куцѣй, на Лѣнину велику, дек. Старосамборского.
„ 504. „ Александеръ Сѣнкевичь, на Серны, дек. Мостиского.
„ 506. „ Іоаннъ Поляньскій, на Боратынъ, дек. Порохницкого.
„ 907. „ Теодозій Дуркотъ, на Смерековецъ, дек. Бѣцкого.

Ч. 853. До каноничнои институціи на парохію Стѡбно, дек. Перемыско-Загородского завозваный О. Володимиръ Бачиньскій.

Ч. 859. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженьемъ зъ дня 7. Лютого 1896. Ч. 6666 продовжило дотацію для сопомочника въ Прусѣку на часъ душпастырованя тамошного пароха, Всеч. О. Михаила Товарницкого.

ЖЕРТВЫ:

На реставрацію старыхъ и на будову новыхъ церквей надослали:

Ч. 123. Прч. урядъ деканальный Жовкѡвскій 20 зл. 30 кр. котру то квоту дописано до книжочки Перемыскои щадницѣ Нр. 29460, гласячои теперь на 145 зл. 25 кр.

Ч. 407. Тойже урядъ деканальный надославъ отъ Преч. О. Виктора Решетыловича, пароха въ Мокротынѣ квоту 1 зл. 5 кр., котру дописано до повысшои книжочки гласячои на 146 зл. 30 кр.

Ч. 380. Преч. О. Іоаннъ Бѣрецкій, нарохъ въ Рускômъ селѣ, дек. Бирчаньского, зложивъ даръ любви для св. Отця отъ парохіянъ и отъ себе въ квотѣ 10 зл.

Ч. 708. Урядъ парох. въ Вощанцяхъ, дек. Комарняньского, зложивъ на институтъ св. Іосафата квоту 10 зл.

Грамоты похвалы и узнаня съ Архіерейскимъ благословеніемъ получили:

Ч. 163. Вбл. Панъ Станиславъ графъ Стадницкій властитель земскихъ посѣлостей и патронъ церкви въ Гуссаковѣ, замешкалый въ Крысовичахъ за дарованый матеріялъ на будову церкви въ Гуссаковѣ, вартости 2050 зл.

Вбл. Панѣ Людвика Левицка, вдова по поч. крылошанинѣ, Теодорѣ Левицкимъ, бувшômъ пароху въ Ярославю, передже въ Гуссаковѣ, замешкала въ Ярославю за позволенье выданя зъ депозиту судового опредѣленои въ завѣщанію покойнымъ Єй мужемъ на будову церкви въ Гуссаковѣ жертвованои квоты 1000 зл.

Чест. Громада въ Гуссаковѣ за вымурованье великолѣпнои церкви тамже жертвовавша на се дѣло охотно бôльшіи квоты.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 27. Лютого 1896.

Юліянъ

Епископъ.

Друкарня С. Ф. Піонткевича, державецъ Н. Джулыньскій въ Перемышли.